

Dosarul nr. 3ra-1269/22
2-19108656-01-3ra-16122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a
Dariei Barba împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului
administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ
individual favorabil

împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din
23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost
admisă

constată:

La 5 iulie 2019, Daria Barba a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual
defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 mai 2019, prin intermediul ÎS „Poșta
Moldovei” a recepționat hotărârea seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 emisă
de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția gestionare arierate din cadrul Direcției Generale
Administrare Fiscală mun. Chișinău privind executarea silită a obligației fiscale a
contribuabilului.

A precizat că prin hotărârea menționată, șeful Direcției gestionarea arierate,
examinând restanțele ei, la situația din 16 aprilie 2019, a dispus executarea silită a
obligației fiscale în sumă de 65 893,16 de lei.

A comunicat că la 27 mai 2019, a depus la DGAF mun. Chișinău contestație,
prin care a solicitat anularea hotărârii seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 emisă
de Serviciul Fiscal de Stat, suspendarea executării acesteia și descifrarea calculelor

cu delimitarea sumelor datoriilor, penalităților și majorării de întârziere pentru fiecare obiect impozabil separate.

La 13 iunie 2019, participând la ședința Direcției contestații a Serviciului Fiscal de Stat, pe marginea contestației sale, a declarat că este de acord să achite benevol obligațiunile fiscale, însă organul fiscal inițial trebuia să emită o hotărâre privind existența restanțelor și să-i acorde termen de executare benevolă a restanței fiscale, concomitent a mai solicitat să i se ofere informația privind metoda de calculare a restanței.

Prin decizia nr. 193 din 13 iunie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat a fost respinsă contestația și menținută hotărârea seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția gestionare arierate din cadrul Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, nefiind însă explicate motivele de fapt și de drept pe care s-a bazat organul fiscal.

În susținerea dezacordului cu actul administrativ contestat, a menționat că conform art. 193 lit. a) Cod fiscal, doar existența restanței fiscale nu poate constitui temei de declanșare a executării silite, pentru această executare este necesar să se țină cont de prevederile art. 252.

Deci, în cazul declanșării executării silite ca urmare a existenței restanței, urmau să fie respectate prevederile art. 252 alin. (1) Cod fiscal, care stipulează că persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data pronunțării.

Pe când, în hotărârea contestată nu se indica emiterea unei decizii a organului fiscal prin care s-ar fi stabilit existența restanței și nici faptul de acordare a unui termen de executare benevolă.

În actul administrativ contestat a fost menționat că șeful Direcției gestionare arierate din cadrul Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău, examinând restanțele contribuabilului Daria Barba, la situația din 16 aprilie 2019, a dispus executarea silită a obligației fiscale în cuantum de 65 893,16 de lei, fără însă a indica ce fel de restanțe, cum au apărut, cum au fost calculate și de către cine.

Cu referire la prevederile art. 173 și 193 lit. b) Cod fiscal, a afirmat că, deoarece în decizia de încasare silită nu a fost indicată perioada fiscală pentru care s-a calculat restanța obligațiunii fiscale, nu este clar dacă a expirat termenul de prescripție, precum și dacă obligațiunea fiscală a fost stinsă.

A evidențiat că în contestația din 27 mai 2019, a solicitat să i se comunice descifrarea calculului restanței față de bugetul public național dispusă spre încasare silită, însă solicitarea sa a fost ignorată de organul fiscal, fapt ce demonstrează că actul administrativ contestat a fost emis neîntemeiat și ilegal, prin ce au fost încălcate prevederile art. 252 alin. (3) Cod fiscal.

A mai notat că o altă condiție a executării silite prevăzută de art. 193 lit. c) Cod fiscal, este necontestarea existenței restanței și mărimii ei.

A remarcat că executarea silită s-a dispus cu încălcarea procedurii legale de aplicare și a dreptului său de a executa benevol obligațiunile fiscale și de contestare, în caz de dezacord.

Totodată, conform art. 8 alin. (1) lit. b) Cod fiscal, contribuabilul are dreptul să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuții de administrare fiscală și a persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora, drept încălcat de organul fiscal prin calcularea arbitrară și eludată a restanței prin necomunicarea metodei de calculare a restanței, prin neacordarea unui termen de executare benevolă, dar și prin faptul că nu i s-a propus să stingă restanțele existente în perioada acțiunii Legii nr. 180 privind declararea voluntară și stimularea fiscală.

A specificat că, în alte situații, organul fiscal a expediat scrisori unor contribuabili, informându-i despre existența restanțelor și posibilitatea stingerii lor, cu aplicarea amnistiei fiscale, însă, dânsa a fost lipsită de acest drept, prin ce i-a fost încălcat dreptul la o atitudine corectă. Or, Serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale este obligat în virtutea prevederilor art. 158 lit. c) Cod fiscal, să popularizeze legislația fiscală.

A subliniat reclamanta că nu a refuzat să achite restanța față de bugetul public național, dar a solicitat să fie informată despre modul de calculare a acestei restanțe și să i se acorde termenul de executare benevolă prevăzută de legislația în vigoare.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 din CEDO, art. 1-43, 49, 172 alin. (1), (2) Cod administrativ, art. 5, 6, 7, 19-22, 56, 60, 166-167, 277 CPC, art. 264, 267 Cod fiscal.

A solicitat anularea hotărârii seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția gestionare arierate din cadrul Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să o informeze despre existența restanței fiscale, despre modul și perioada de calculare a obligațiilor fiscale, precum și să-i fie acordat termen de 30 de zile pentru executarea benevolă a obligației fiscale.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, și anume, la 23 august 2019 și la 9 noiembrie 2020, Daria Barba a depus cereri de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând în final, anularea hotărârii seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția gestionare arierate din cadrul Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să emită decizie de stabilire a obligației fiscale cu acordarea unui termen de 30 de zile de executare benevolă, precum și anularea deciziei nr. 193 din 13 iunie 2019 emisă de Serviciul Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva hotărârii seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția gestionare arierate din cadrul Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Prin încheierea protocolară din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atrasă în proces în calitate de terț Primăria mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ a Dăriei Barba.

A fost anulat actul administrativ individual defavorabil – hotărârea seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 și decizia adoptată în procedura prealabilă – decizia nr. 193 din 13 iunie 2019 și obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită o decizie prin

care să stabilească cuantumul restanței fiscale a contribuabilului Daria Barba și să-i acorde termen de executare benevolă în corespundere cu prevederile art. 193, 252 Cod fiscal.

La 4 decembrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 26 februarie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat, casată hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Daria Barba a fost respinsă.

Prin decizia din 17 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de Daria Barba, casată integral decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, cu referire la temeinicia acțiunii, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că în speță, nu a fost respectată procedura de examinare a cazului de încălcare fiscală, or, anterior emiterii hotărârii seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 privind executarea silită a obligației fiscale, nu a fost emisă o decizie asupra cazului de încălcare fiscală, iar reclamanta/intimata nu a cunoscut despre existența restanței imputate: când s-a format pretinsa datorie, pentru ce perioadă este calculată, etc.

Iar, acest fapt denotă ignorarea dreptului reclamantei/intimatei, protejat de art. 252 Cod fiscal, deoarece ultima nu a beneficiat de termenul de 30 de zile pentru executarea benevolă a obligației fiscale, în modul prevăzut de lege, prin ce a fost încălcat unul din principiile de bază ale legislației administrative – principiul legalității, care obligă autoritățile publice să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative (art. 21 Cod administrativ).

La fel, instanța de fond și instanța de apel au reținut că verificarea legalității unui act administrativ, implică verificarea elementelor de fond și formă.

Astfel, la caz, actul administrativ individual defavorabil contestat – hotărârea seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019, nu conține elemente obligatorii ale unui act administrativ individual, precum și nu este motivată în modul stabilit de lege: nu se deduce nici când s-a format pretinsa datorie, nici pentru ce perioadă este calculată.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că, prin prisma art. 120 Cod administrativ, se atestă și lipsa elementului ce ține de indicarea căii de atac, ceea ce constituie o condiție de valabilitate a actului contestat.

Prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia privind ilegalitatea actelor administrative contestate - hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, subsecvent fiind constatată și ilegalitatea deciziei Serviciului Fiscal

de Stat nr. 193 din 13 iunie 2019, pe marginea contestației împotriva hotărârii Serviciului Fiscal de Stat din 16 aprilie 2019.

Totodată, reieșind din faptul că Daria Barba a înaintat o acțiune în obligare, conform art. 206 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, prima instanță și instanța de apel au considerat că urmează a fi admisă pretenția reclamantei privind obligarea Serviciului Fiscal de Stat să emită o decizie de stabilire a obligațiunii fiscale, cu acordarea unui termen de 30 zile de executare benevolă.

La 23 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea înaintată de Daria Barba să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 23 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea înaintată de Daria Barba să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și nu a oferit o apreciere corectă, multiaspectuală și nemijlocită probelor prezentate de organul fiscal, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt ale pricinii, care nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, precum și eronat a fost interpretată și aplicată norma de drept material și procedural, fapt care a generat emiterea unei soluții absolut nefondate și ilegale.

A considerat că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat precum că instanța de fond corect a reținut că, în speță, nu a fost respectată procedura de examinare a cazului de încălcare fiscală, or, anterior emiterii hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019, nu a fost emisă o decizie asupra cazului de încălcare fiscală, iar intimata nu a cunoscut despre existența restanței imputate: când s-a format pretinsa datorie, pentru ce perioadă este calculată, etc., iar, acest fapt denotă ignorarea dreptului intimatei, protejat de art. 252 Cod fiscal.

Astfel, a precizat că din materialele prezentate de către Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale, reiese faptul că restanțele intimatei Daria Barba s-au format în urma neachitării impozitului pentru bunurile imobiliare.

La fel, a accentuat că toate avizele de plată a impozitului pe bunurile imobiliare au fost comunicate intimatei, împreună cu descifrările calculului în modul corespunzător. Or, Daria Barba urma să-și onoreze obligațiile prin achitarea avizelor de plată a impozitului pe bunurile imobiliare în termenul și modul stabilit de lege.

Respectiv, prevederile art. 252 Cod fiscal nu sunt aplicabile speței, fiind aplicabile în cazul constatării încălcărilor fiscale în cadrul controlului fiscal efectuat de către funcționarii fiscali.

La caz, citând reglementările art. 231, 249 și 250 Cod fiscal, instanța de apel nu a interpretat corect noțiunea și temeiurile tragerii la răspundere pentru încălcare fiscală, în baza căruia Serviciul Fiscal de Stat pronunță decizia asupra cazului de

încălcare fiscală, aplicând sancțiuni față de persoanele care au săvârșit încălcări fiscale.

Prevederile art. 249 Cod fiscal stabilesc tipurile de decizii, pe care le pronunță organul fiscal, în procesul de activitate și care pot fi contestate, în condițiile legii, în instanța judecătorească. Totodată, hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale nu se regăsește printre acestea.

Având în vedere prevederile art. 129 pct. 13), 193 lit. a), 195 alin. (2), 196 alin. (5), 170, 177 Cod fiscal, a considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat și absolut ilegal au constatat că hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale urma a fi emisă în urma unui control fiscal.

Instanța de apel a ignorat prevederile ordinului șefului IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 (în vigoare din 30 decembrie 2005), prin care au fost aprobate formularul „hotărârea cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului” și Instrucțiunea cu privire la modalitatea de perfectare a hotărârii cu privire la executarea silită a obligației fiscale.

De asemenea, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor Serviciului Fiscal de Stat, inclusiv asupra avizelor de plată a impozitului pe bunurile imobiliare eliberate de Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale din cadrul Primăriei mun. Chișinău, cererilor și contestațiilor depuse de Daria Barba în adresa Direcției de colectare a impozitelor și taxelor locale, răspunsurile adresate intimitei, din care rezultă că până la emiterea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019, intimata Daria Barba a cunoscut despre existența obligației fiscale aferent impozitului pe bunurile imobiliare, inclusiv despre obiectele impunerii, valoarea estimată a bunului în scopul impozitării, furnizată de către Agenția Servicii Publice, cota impozitării, precum și termenele achitării impozitului.

La fel, instanța de apel absolut neîntemeiat a ignorat că la 10 ianuarie 2019 (fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS2035004962AR), intimata Daria Barba a recepționat scrisoarea Direcției de colectare a impozitelor și taxelor locale din cadrul Primăriei mun. Chișinău nr. 01-18/407-335 din 18 decembrie 2018 aferent calculării/recalculării impozitului pentru bunurile imobiliare amplasate din str. XXXXX și str. XXXXX pentru perioada 2014-2018 în sumă totală 48 398,56 de lei (plăți de bază – 37 412,84 de lei și penalitatea – 10 985,72 de lei), conform avizului de plată nr. 0130459830 din 18 decembrie 2018 și scrisoarea nr. 01-18/408-05/065-342 din 21 decembrie 2018 referitor la asigurarea stingerii benevole a impozitului pentru bunurile imobiliare din str. XXXXX și str. XXXXX pentru perioada 2011-2018 în sumă totală 16 705,02 de lei (plăți de bază – 13 381,99 de lei și penalitatea – 3 323,03 de lei), conform avizului de plată nr. 0120156997 din 21 decembrie 2018.

A menționat că avizele de plată nr. 0130459830 din 18 decembrie 2018 și nr. 0120156997 din 21 decembrie 2018 nu au fost anulate în considerare de către instanța de judecată.

A mai notat că prin contestația anexată la dosar se confirmă că intimata a contestat doar hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale seria AH nr. 0012636 din 16 aprilie 2019, fără solicitarea Serviciului Fiscal de Stat să emită o

decizie de stabilire a obligațiunii fiscale, cu acordarea unui termen de 30 zile de executare benevolă.

La 27 decembrie 2022, în adresa Dariei Barba a fost expediată copia recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 30 vol. II).

Corespondența menționată, care conținea copia recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, expediată în adresa Dariei Barba, a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 31-32 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimata nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 septembrie 2022, în ședință publică (f. d. 8 vol. II).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 30 septembrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 15 vol. II).

Cert este și faptul că la 23 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 18 vol. II).

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 8 decembrie 2022, circumstanță ce se atestă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 16 vol. II).

Se mai constată că la 23 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 23-25 vol. II).

Astfel, recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este

inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de

aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari